

„Én vagyok a világ világossága...”

Ján.8:12 „Ismét szöla azért hozzájok Jézus, mondván: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.”

A Biblia legelején arról lehet olvasni, hogy Isten még mielőtt bármilyen életfolyamatot elindított volna, világosságot adott a földnek. Mivel ezt az égitestek teremtése előtt tette, tudhatjuk, hogy nem a nap által kibocsátott fényről van szó, hanem valami egészen másról. Még tudomány sem volt ekkor, tehát nem is az emberi értelmet jellemző világosságot teremtette meg Isten. Olyan közeget teremtett Isten a világosság által, ami alapot vetett a földi életnek és a földi élet körforgásának és fenntartásának. Erre a világosságra épült a teremtett világ értelmes életformája, amiben az első emberpár megélhette Istennel, egymással és a környezetével a harmonikus kapcsolatot.

Éva bűnbeesése, a sátán térdnyerése az ember szívébe, az akkori édeni világ és a világosság elvesztésével járt. Az ember új életformája az édenen kívül és már nem Isten világosságában, hanem a sátán sötétségében létező életforma új kihívásokat jelentett az ember számára. Isten tervében pedig egy újabb lépést annak érdekében, hogy az emberrel való szeretetkapcsolatát szorosabbra fűzze. Ennek megvalósítása sem nélkülözhetette azt a világosságot, amit Isten kezdetben adott. Ez pedig a Fiú Isten volt, akiről Isten ígéje így tesz bizonyosságot a Kol.1:16-17.-ben: *„Mert Ő benne teremtett minden, ami van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; mindenek Ő általa és Ő reá nézve teremtettek; És Ő előbb volt mindennél, és minden Ő benne áll fenn.”* Mivel Isten nem ember, hogy a gondolatait megváltoztassa, Ő tartva magát az eredeti akaratához és szeretetkapcsolathoz, amiben az ember irányába elköteleződött, ígéretet adott arra, hogy a világosságot visszaadja az embernek. Ennek célja, hogy helyreálljon az ember kapcsolata Vele és az ember elfoglalja a neki szánt helyét a teremtett világban. Ezt a nélkülözhetetlen, alapvető világosságot a földre született Fiú, a Jézus személyében megjelent Krisztusban küldte el Isten a földre, hogy aki befogadja Őt, új és örök életet nyerjen és éljen világosságban. Tehát ez a világosság nem szemmel érzékelhető, hanem szívvel befogadható. Nem csak a láthatókra világít rá, hanem a láthatatlanokra is. Ezért mondta Jézus, hogy:

„Én vagyok a világ világossága”

Aki sohasem látott világosságot, nem is tudja mi az. Sőt, nem is tudja, hogy létezik. Az természetes neki, amiben van. Ha valaki sötétségben él és sohasem látott világosságot, akkor lehet, hogy hallott róla, de nem tudja mi az. Nem tudja milyen. Hiába beszélnek neki róla, azt sem tudja, hogy képzelje el. Hogy lehet megfogalmazni egy ilyennek érthetően a világosságot? Lehet azt egy vaknak elmondani, hogy milyen, úgy hogy meg is értse? Nehéz feladat. Nem is igen tudnánk, hogy kezdjünk hozzá. Nem csak megfoghatatlan, hanem elképzelhetetlen is. Az emberi értelem kevés hozzá. De Isten nem csak láthatóvá, érzékelhetővé, hanem megérthetővé is tette az egyetlen lehetséges módon, ami ember számára felfogható. A világosságot, amit a teremtéskor az Ő „legyen” szavával létrehozott, most elküldte a Fiában, aki személyében ez a világosság kiáradt és értelmet nyert minden nyitott szívű ember számára.

Amit Isten Ézsaiás próféta által megígért, Jézusban beteljesítette. A 42.rész 6. versében így olvassuk: *„Én, az Úr, hívtalak el igazságban, és fogom kezedet, és megőrizlek és népnek szövetségévé teszlek, pogányoknak világosságává.”* Ebbe a szolgálatba állt bele Jézus és hirdette az egész világnak, hogy *„Én vagyok a világ világossága!”* Az Ő személye nélkül hiányos az ember látása, az Ő személye egészíti ki a teremtett világot a sátán által homályosan látó emberek számára. Kérdezhetné valaki, miért nem látja mindenki ezt a világosságot? Hadd hozzak erre egy egyszerű példát.

Van Amerikában valahol egy tűzoltóság, ahol kb. hatvan évvel ezelőtt felkapcsoltak egy hagyományos izzóval szerelt lámpát, ami azóta is világít. Akkoriban, amikor az ilyen izzókat gyártották, akkor minden izzó ilyen volt. Sokan hallottak már a „mesterséges, vagy tervezett elavulás” nevű jelenségről, amit az ipar, vagy a kereskedelem vezetett be, hogy az ilyen hosszú élettartamú ipari termékek hamarabb és tervezetten menjenek tönkre és lehessen újakat eladni. Gyakorlatilag elveszik az

„élettartamát” a termékeknek, hogy ne a felhasználók érdeke érvényesüljön, hanem a kereskedőké és a gyártóké.

Ennek a jelenlegi gonosz világnak a hátterében a sátán áll és mozgatja a szálakat azért, hogy az emberek érdeke háttérbe szoruljon. El tudja érni, hogy a társadalom ne csak fogyasztói legyen, - amelyik kénytelen elfogadni a profit uralmát - hanem sötétséget szerető, a világosságot már nem is igénylő és a világtól elvakult legyen. Ahogyan egy vak embernek a környezetét ki lehet alakítani úgy, hogy abban a vak ember otthonosan mozogjon, úgy alakítja ki a sátán az emberek környezetét, hogy ne is tudjanak a világosság hiányáról.

Egy dolgot azonban figyelmen kívül hagyott a sátán. Mégpedig azt, hogy minél nagyobb a sötétség, annál jobban ragyog fel a világosság. Azok az emberek, akik még nem köteleződtek el végérvényesen ennek a világnak és e világ uralkodójának, azok egy ilyen nagy sötétségben könnyebben észreveszik a világ világosságát, ami beleragyo a szívükbe és akik életében nem hiába hangzik a Jézusról szóló bizonyágtétel, miszerint, *„Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága;”* (Ján.1:4)

Minden ember életét végigkíséri az öröm, amikor valamit végre megért, amikor valami világos lesz előtte, ami korábban érthetetlen volt. Mindenkinek van igénye arra, hogy megértse az őt körülvevő világot. Nem mindenkinek egyformán. Van, akit minden érdekel a legapróbb részletekig és van, akit kevésbé. Ez sok mindentől függhet. Jézus kijelentése, hogy „én vagyok a világ világossága” azonban mindenki számára azt hirdeti, hogy Őbenne az élet értelmének a legapróbb részlete is megismerhető, mert Ő maga az élet. Ő maga az élet világossága, mert Ő és az Atya egyek. Az a világosság, ami az édenben Ádámnak természetes volt, Krisztusban a mai ember számára is az. Mert Krisztus, ha már nincs is itt testben, de a Szellemét elküldte, aki által Ő továbbra is jelen van minden hívő ember szívében világosságul, akik befogadták Őt. Mert Krisztus világossága átjárja az Őt szerető szívet és elűzi a sötétséget, akár a napfény az éjszakát. És nem tehetségtől függően, hanem mindenkinek egyformán.

Azt is mondja az alapige, hogy „aki engem követ, nem járhat a sötétségben”

Ez nem azt jelenti, hogy aki az Úr Jézust követi, nem botlik meg soha, hanem, hogy aki Őt követi nem jár sötétségben. Sőt, aki Őt követve megbotlik, az a világosságban botlik el. Azzal, hogy valaki Isten gyermekei közül elbotlik, még nem azt jelenti, hogy a sötétségben jár. Maga az Úr Jézus mondja, hogy Őt követve nem járhat sötétségben az ember. Azt pedig tudjuk, hogy még a legkiválóbbak is elbotlanak néha. És azt is tudjuk, hogy a déli napsütésben is el lehet esni egy akadályban. Az elesés még nem azt jelenti, hogy az ember sötétségbe került, mert nem is kerülhet, amíg Jézust követi, amíg azt teszi, amit Ő is tennie, amíg oda megy, ahová Ő is menne és ott vállal közösséget, ahol Ő is vállalna. Amíg így van, addig nem járhat sötétségben az ember akkor sem, ha elesik. Ézsaiás próféta így mondja a 40. rész 30-31 versében: *„Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!,”* (Ézs.40:30-31)

Ezt tapasztalhatja mindenki, aki Őt követve éli az életét. János apostol pedig így biztat mindenkit Jézus felől a Ján.12:36-ban: *„Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek.”*

Ezért mondja, hogy: „aki engem követ, övé lesz az életnek világossága”

Ahogy az Ézs.42. rész 6. versében olvasottak és ez a kijelentés is a Mát.5.14.-ben olvasott igével együtt, miszerint; *„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város”,* be fog teljesedni a Zsidó nép életében az ezeréves királyságban, ma úgy teljesedhet be minden Krisztusban újjászületett hívő ember életében, hogy Jézust követve, az Ő szelleme által vezetve, élet világosságává válik az ember. Nem csak a zsidók, hanem minden más, pogány ember is. Mert Isten így szól Ézsaiás által a 49.rész 6. versében Jézusról: *„Kevés az, hogy nekem szolgám légy, a Jákób nemzetségének megépítésére és Izráel megszabadultjainak visszahozására: sőt a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!”*

Aki felismerte, hogy sötétségben leledzik, hogy ő maga is a rossz szokásaival, a mások elől elrejtett szégyenletes bűneivel, a rigolyájával, a gonosz gondolataival stb. maga is a sötétséget terjeszti, az

lássa meg és értse meg, hogy van kiút ebből a sötétségbe zárt világból, van út a világosságba, sőt, a világosság részévé válhat az embernek, az övé lehet teljesen. Annyira, hogy másoknak is adhat. Nagyon rossz látni, amikor egyik sötétségben élő ember próbál segíteni a másik sötétségben élőnek. Csak még mélyebbre taszítják egymást. Mikor az egyik tudományosabban beszél a másiknál, már azt hiszi, hogy életvezetést adhat annak, aki tanulatlanabb, vagy éppen bajban van. Az Úr Jézus azt mondja erre, a Luk.6:39.-ben „*Vajjon a vak vezetheti-é a világtalant? avagy nem mindketten a verembe esnek-é?*” Akinek nincs a birtokában a világosság, az nem is tud adni senkinek, mert ami nincs, abból nem lehet. A világosság, kizárólag Jézus Krisztusban van. Általa megtérve Istenhez, Őt befogadva a szívbe, Őt követve kerülhet az ember birtokába a világosság. Máshogy nem. Mert Ő a világosság és csak neki van hatalma átadni azt.

Aki ezt meg tudja élni az megérti, hogy milyen az el nem múló isteni szeretet, milyen öröm tisztán megtartania magát az embernek, milyen jó megérteni és hálát adni a megváltásért és elhagyni az üres sötétséggel átitatott beszédet, viselkedést, stb., ami csak tovább feketíti az amúgy is sötét Isten szeretetét fel nem ismerő világot.

Befejezésül elolvasom még az Ef.5:2-8 „*És járjatok szeretetben, miképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miérettünk ajándéknak és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul. Paráznaság pedig és akármely tisztátalanság vagy fősvényesség ne is neveztesse ti közöttetek, amint szentekhez illik; Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás. Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jó az Isten haragja a hitetlenség fiaira. Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek; Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok.*”

Ámen